

Jutters (walplaatsers) ruiken de stal, door Herman te Pas.

We lagen met de Hr. Ms. Brouwershaven of Bedum voor een paar dagen afgemeerd in Chatham, een plaats niet ver van Londen.

Wij vertrokken daar 's avonds, zodat we de volgende dag in Den Helder konden afmeren.

Ik zat als machinist 1 olieman al enkele jaren aan boord van de AMS mijnnevegers

(totaal 5 inclusief de Bernisse) en was de oudste stoker olieman aan boord waardoor ik geen

zeewacht liep en onder andere havenmanoeuvrerder was. Ik lag die avond nog niet zo lang in mijn tampat te ronken toen de wachtmachinist mij kwam porren met de mededeling dat ik naar de machinekamer moest komen. Na een beetje griepen kwam ik in de MK en trof daar de TD officier, sergeant machinist alsmede de korporaal machinist aan bij SB hoofdmotor.

Er was een lekke cilinderkop en men wilde van mij weten of er gewoon mee doorgevaren kon worden. Ik kon en

durfde mijn vingertoppen tussen het blok en de cilinderkop te steken zodat ik de lekkage tegen mijn vingertoppen kon voelen. Mijn conclusie was dat het risico bestond dat bij het doorvaren met hogere snelheid de schade veel groter zou worden.

Ik kreeg de vraag hoe lang het zou duren om het euvel te verhelpen en volgens mij was dat tussen de 4 en 5 uur aan de wal liggende en met koude motor. Er werd besloten dat ik de reparatie uit moest voeren en ben gelijk aan de slag gegaan. Omdat ik precies wist waar de benodigde onderdelen en het gereedschap lagen kon ik snel beginnen. Voor mijzelf had ik mijn record verbroken door na 3 uur en 45 minuten de diesel te starten.

Het was ondertussen al in de kleine uurtjes toen ik naar het onderofficiers verblijf ben gegaan om de sergeant te melden dat de hoofdmotor weer draaide en er met volle kracht gevaren kon worden. De sergeant ging naar de brug om de commandant in te lichten terwijl de bootsman en sergeant elektromonteur mij verzochten even plaats te nemen. De heren onderofficieren hadden een paar kilo sinaasappels uitgeperst en of ik daar wel zin in had met een scheut blanke vloeistof

wat dus wodka bleek te zijn. 's Morgens toen de bemanning aan het ontbijt zat kwam ik behoorlijk slaperig uit de Gouden Bal vandaan en werd verplicht naar mijn tampat gestuurd. Je moet er als boordplaatser best wat voor over hebben om de walplaatsers op tijd bij moeders te krijgen.

Dit lijkt weer een sterk verhaal, maar het is van A tot Z echt gebeurd omdat ikzelf die stoker 1 olieman was.

